

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 28 szám

2024. március 18

Berekfürdői tavasz

A hosszú hétvége is munkával telt Berekfürdőn. Bár a turisztika már ébrednek a községben, de nekünk még sok dolgunk van az üdülés kezdetéig.

Balogh Ferencsel közösen folytattuk a megkezdett munkát, az új nyílászárók, illetve a falak festésével és az elektromos hálózat építésével.

Természetesen az udvart sem hagytuk ki, az enyhe tél után volt tennivaló bőven. És lesz is még, de mire az első vendégek megérkeznek, minden olyan lesz, vagy szebb, mint tavaly.

Grunda Zsolt

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@ysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kávéházi pillanatok – újratöltve

Nagy volt a zsongás március tizenötödikének estéjén a Pilvaxban, de tizenhatodikán talán még nagyobb. Fáradt, itt-ott gyűrött tekintetekkel találkozhatott a betévedő vendég, ám délben helyet már alig-alig talált magának. Mindenféle asztaltársaságok kvaterkázta, néha egymással is vitába szállva próbálták összeállítani a tegnapi eseményeit, és kitalálni, hogy mi legyen a jövő. Ami közös volt bennük, az a kokárda, és annak nyugtázása, hogy rég éltek már ilyen időket, vagy talán még soha. No, meg az, hogy néha felhajtottak egy-egy pohárkával, hol Széchenyinek, hol Táncsicsnak, hol Kossuthnak, vagy éppen Petőfinek az egészségére, majd jöttek a számunkra kevésbé ismerős pesti vagányok nevei, akik szintén megérdemelték a koccintást.

Poharazás közben azért figyeltek az atyfiak, és mihamar kiszúrták, hogy Petőfi sehol. Szóvá is tették páran, de lehurrogták őket, mondván, fiatalember, fiatal házaspár, van más tennivalója is, mint a rebellió. Rendben – mondta egy óriás kokárdával büszkélkedő forradalmár – de kivételesen igazán benézhetne már hozzánk Széchenyi is! No, kicsit lelassultak a komák, majd az egyik így szól: És Crescence grófnő? Nem csak Petőfinek lehet más tennivalója... Á, szólt egy nagybajuszú, inkább a lustaság! Vajon miért van, hogy apja még Széchenyinek írta a nevét, ő meg lespórolta a második vesszőt? Mert neki több dolga volt, mint az apjának – replikázott az asztaltársaság – és aláírnia is gyakrabban kellett, mint az öregnek.

Ebben is maradtak, na meg került más téma is, mint például a sajtószabadság. Mit gondoltok, kérdezte valaki a sarokban, pipáját szutyogtatva, ezután szabad lesz a sajtó, meg a szólás is? Hát a szólás biztosan, mint eddig, de hogy mi lesz utána a szólóval...? Nagy nevetés támadt erre, de a pipás nem hagyta magát: Ha tegnap kihozhattuk Táncsicsot, magunk vontatta szekéren, akkor tán csak szabad lesz? Reméljük, cimbora, végül is rajtunk múlik most minden, még a sajtószabadság is – szólt ismét az előbb ismeretlen, majd kérdezett – no, de hogy hoztátok ki? Még azt sem tudtuk pontosan, hol tartják fogva? Hö-hö, göcögött a pipás – véletlen volt, hogy Miska megkaparintott egy okoskát, míg az örök nem figyeltek, és megízente, hogy Táncsics út, mittudomén hány szám a Várban.

Volt egy kis csend, mert hogy ilyen gyorsan átkeresztelték az utcát? De mihamar megtörte a túloldalról egy harsány cingár ember, kérdezvén, kinek hogy tetszett Petőfi verse? Az, amelyiket nem szavaltá el? – visszhangzott egy dörmögő kérdés az ablak mellől. Az, az – kiabált a cingár – kár érte, mert igazán lelkesítő az a talpra, vagy hajrá magyar? Mi van veled, jómadár, félre beszélsz? – dörmögött a felháborodás. Jól van, na, értem én – válaszolt a cingár – ha kell, még el is szavalom neked Petőfi helyett!

Na, még csak az kéne, majd ő, ha végre bedugja az orcáját – hangzott a válasz, mire harsány helyeslés töltötte meg a kávéházat. Erre, mint végszóra be is lépett Petőfi, a főpincér eléje sietett: a szokásosat, Sándor? Mire Petőfi: Isten őrizz! Tegnap is így kezdődött, és mi lett belőle...

Dolhai József

Az emlékezés hagyománya – Elhunyt titkárainkra emlékeztünk Záhony és Újkenéz temetőjében.

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 20. szám

2012. október 08.

Emlékeztünk

Minden napnak megvan a hangulata, ami lehet boldogság, de van, hogy szomorúság határozza meg perceinket. Az is gyakran előfordul, hogy ugyanazon eseményt másként éljük át, másként élünk meg. A pénteki nap sem volt kivétel, reggel még a Záhony Forgalmi Csomópont Helyi Függetlenségének problémás kérdéseit beszéltük meg a társszakszervezet képviselőjével, de lélekben már a délután eseményekre készülődtem. Gondolataim akaratom ellenére el-elkalandoztak, régi emlékképek, események elevenedtek fel, melyek egykori kollégáimhoz, Koleszár Istvánhoz és Vass Károlyhoz, két különböző, de hasonló célokért dolgozó egyéniséghez kapcsolódtak. Mindhárman alapszervezeti titkárok voltunk, több közös programon vettünk részt, megismerhettem bennük az embert, és egy kicsit rajtuk keresztül a családjukat is.

Pista örök vidámsága és lendülete mindig magával ragadott, vele soha nem lehetett unatkozni, mosolyt csalt az arcunkra még egy-egy fárasztó nap után is. Emlékezetes marad a belgrádi nemzetközi sportnap, ahol kis csapatunkat a kimerítő vonatkozás alatt Pista vidámsága tartotta ébren. Fülkéről fülkére járt, mindenkit étellel itallal kínált, és elmesélt egy-egy viccet is. Azon az úton vagy ezredszer hallhattuk tőle tettetett, tört magyarsággal, hogy „én lenni török basa”, s hogy mondatának nyomatékot adjon, kezével végigsimította laposnak semmiképpen nem nevezhető hasát.

Karcsi ezzel ellentétben inkább csendes és szerény volt, szája sarkában meghúzódó mosolyát szinte ma is látom. Vele sok időt töltöttem, három éven keresztül minden héten Budapestre utaztunk iskolába. Emlékszem, olyankor Nyíregyházáig csak arról beszélt, hogy mit főzött a héten, mit szeretnek a gyerekek, mérhetetlenül büszke volt rájuk. Engem gyakran megrótt a dohányzás miatt, és mindannyiszor megemlítette, hogy felesége, Piroška is sokat dohányzik.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Ma megkezdődtek és négy napon át tartanak az RCH-nál az üzemi tanácsi és munkavédelmi képviselőválasztások. Alább a Záhony, Területi Üzemeltetési Központban induló szakszervezeti jelöltek láthatók.

Kedves kolléganők, kollégák! Szavazzatok a közös jelöltjeinkre!

ÜZEMI TANÁCS VÁLASZTÁS
**RAIL CARGO HUNGARIA ZRT.
TÜK ZÁHONY**

2024. MÁRCIUS 18-21.

Górgicze Lajos

Hamzáné Vigh Judit

Papp Hajnalka Gyöngyi

Ragány Lászlóné

Zubály Bertalan

KÖZÖSEN! ERŐSEBBEN!

MUNKAVÉDELMI KÉPVISELŐ VÁLASZTÁS
**RAIL CARGO HUNGARIA ZRT.
TÜK ZÁHONY**

2024. MÁRCIUS 18-21.

Ádám László

Balázs László

Balogh Attila

Báza László

Kertészné Galambos
Ibolya

KÖZÖSEN! ERŐSEBBEN!

Helyi hírek röviden

Bérkorrekció a Rail Cargo Hungariannál

Az elmúlt hetekben a szakszervezetek – köztük a Vasutasok Szakszervezete – kezdeményezésére korrekciós bértárgyalások kezdődtek az RCH-nál. Megszületett a megállapodás, miszerint a tavaly december elsejétől hatályos bérfelajánlás idén az alábbiakkal bővül: a 6-17 MMK-ba sorolt munkavállalók számára plusz 3%, de legalább 15.000,- Ft összegű alanyi jogú alapbérfelajánlás következik június elsejétől.

Mint arról már hírt adtunk, 2023. december elsejétől a 6-17 MMK-ba sorolt munkavállalók számára 10%, de minimum 55.000 forint összegű alanyi alapbérfelajánlás történt. Ezt egészíti ki az új megállapodás június elsejétől.

Vajon hol az új startvonal?

Múlt heti számunkban megírtuk, hogy az üzemi tanácsi és munkavédelmi képviselőválasztások vörös jelzést kaptak. Ennek oka a MÁV Zrt. Központi Üzemi Tanács tájékoztatója szerint az, hogy „a munkáltatói jogkörgyakorlás szintjét az üzemi tanácsokat megillető jogok vonatkozásában módosítani kívánják”. Az erre vonatkozó utasítástervezetről a MÁV Zrt. Igazgatósága március 19-én, tehát holnap dönt, és elfogadás esetén április elsejétől lép hatályba. A döntés után talán az is kiderül, hol az új startvonal, és milyen további lehetőségeink vannak.

HUMORSAROK

BETEGES

Az orvos vizsgálat után a beteghez:

– Nos, uram önt meg kell...

A beteg indulatosan közbeszól: azt már nem, inkább meghalok!

Mire az orvos:

– Az egyik nem zárja ki a másikat...

ÖREGES

Idős hölgy diktálja a végrendeletét:

– Hamvasszanak el, és a poraimat szórják szét a McDonald's parkolójában.

– De miért ott? – kérdezi a közjegyző.

– Mert így a gyerekeim biztos, hogy minden vasárnap meglátogatnak majd.....